XIII-ik évfolyam. 16-ik szám. Köszeg, 1893. április 16-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 10 kr. Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó: Wittinger Antal.

Előfizetési pénzek és reclamátiók az ideiglenes kiadótárshoz, Fogl Gyula nyomdászhoz intézendők.

A tűzoltó-ünnep.

Önkéntes tűzoltó-egyesü. zászlófelavatással egybekötött jubileumi ünnepre készül. Ugyanis: huszonöt éve lesz f. é. augusztus havában, hogy ez a közhasznu egyesület a város és egyesek támogatásával megszületett; huszonöt év óta fáradoznak tehát az egyesület önkéntesen működő tagjai az élet- és vagyonbiztonságot fenyegető egyik legveszedelmesebb baj, a tűzveszély ellen. Ezt a negyedszázados — mondhatjuk — sikeres működést most jubileumi ünneppel akarják megülni és egyuttal a tűzoltócsapat részére egy zászló beszerzését czélozzák, melynek felavatása a jubileumi ünnepre terveztetik.

Szükségtelen lesz talán mondanunk, hogy önkéntes tűzoltócsapatunk huszonöt évi szereplésére visszatekintve, az nemcsak ünnepelhet, hanem érdemes arra is, hogy ünnepeltessék. Csupa becsületből ingyenesen szolgálni valami ügyet, feljogositja a szolgálattevőt arra, hogy legalább néha egy adandó alkalommal valami csekély elismerésre számithasson. Tűzoltóinknál áll ez az eset most, mikor meghivandó bajtársaik jelenlétében, de sőt az egész világ szine előtt városunkban ünnepet akarnak tartani. Alkalma nyilik a közönségnek, hogy irányukban elismerő lehessen és ünnepüket nemcsak tömeges megjelenése, hanem anyagi támogatása által is emelhesse. Erre nekik, a tűzoltóknak, talán kevésbé van szükségük, mint inkább magának a városnak, a melyben az ünnepély le fog folyni. A város és lakói az utóbbi időben sokat sopánkodnak az itt észlelt hanyatlás fölött és minden lehetőt elkövetnek sorsunk javitásán, különösen azáltal, hogy vonzerőt gyakorolnak azokra, a kik a kellemesebb tartózkodás kedveért lakóhelyeiket szeretik változtatni, vagy levegőváltozás czéljából ugynevezett *nyaralásra* készülnek. Nos, itt most megint a momentum, hogy egy kis életjelt adjanak magukról azok, a kiknek hivatásuk e tekintetben valamit tenni. Vagy képzelhető-e kedvezőbb alkalom e város bel- és külbájainak a föltárására, az igény támasztásra, mint az, a mikor az ország és a szomszédtartományok minden részéből ide jön egy csomó idegen, a ki, a mit lát, élvez: abból merit; aszerint itél és cselekszik — mellettünk vagy ellenünk. Ilyen kinálkozó alkalom lesz tűzoltóegyesületünk jubileumi ünnepe augusztus hó 5., 6 és 7. napján. És kik vannak hivatva arra, hogy ez alkalommal bizonyos tevékenységet fejtsenek ki? Első sorban ugyan maga a város; de a mennyiben a város nem rendelkezik annyi segédeszköz fölött, hogy egyedül maga állhasson ki a pikettre, másodsorban tehetősb polgárainak kell a cselekvés terére lépni. Nálunk is, mint mindenütt, a vagyonos osztály van hivatva a vezérszerepre, mert hisz főleg ő az érdekelt. Áll ez különösen a tűzoltó-ügynél, melyhez a vagyonos embernek kell a költséget adni; a szegényebb, kinek az anyagi áldozat fáj, amugy is adja a munkát.

Ezt a munkát fűszereznünk kell, ha fenn akarjuk tartani azt a csapatot, a mely majdnem kivétel nélkül vagyontalan emberekből áll. Megfizetni ugy sem tudjuk, hát legalább ajándékozzuk meg a jubileumi ünnep alkalmával elismerésünkkel, a mely azonban nem csupán lelkesedésből, külsőségek álljon, hanem az ilyen ünnepséghez megkiván[illegible]ltség előteremtésében is.

Tartozunk evvel [illegible] tűzoltóinknak; ezt elvárja tőlünk ország-világ. Azután, ha egy kicsit megerőltetjük magunkat és szorosan vesszük a dolgot, nem is költekezünk tulajdonképen csupán erre az *egy* alkalomra. Ma királyváró város hirében állunk és igy könnyen megtörténhetik, hogy mindjárt szeptemberben szerencsések leszünk fejedelmünket fogadhatni. Nos, akkor az előkészületeknek legalább egy részén már túl leszünk, mert a tűzoltóünnepségre szánt és adott áldozatunk kétszeresen gyümölcsöztethető: fogadjuk itt az egybesereglendő tűzoltó-küldöttségeket, és egyuttal előkészülünk a koronás király és vitéz katonáink üdvözlésére.

Kivánatos volna és mindnyájunk érdekében állónak találnók, ha Kőszeg lakossága minden közönyt, melyet eddig sokban tanusitott és mely amugy is elbukással fenyeget, félretéve, a tűzoltóünnepségekben és azonkivül is minden hasznára váló ügyeiben hathatós tevékenységet fejtene ki, javára e városnak, mely bizony az eddiginél jobb sorsra volna érdemes és mely csak polgárainak áldozatkész tevékenységével juthat még a jólét bizonyos fokára. Vegyünk csak példát más hasonló nagyságu városoktól, a hol a polgárok vetekednek a közérdeknek teendő szolgálatokban; hol mindenki megteszi a magáét, hogy a háborgó habokkal megküzdve, biztos révpartot érhessenek. Tanuljunk azoktól és vigyázzunk, hogy életsajkánk valahogy el ne merüljön!

TÁRCZA.

Szabadban.

— Rajz. —

Verőfényes tavaszi idő van. A messze kéklő erdős hegyek s zöld mezők oly hivogatólag intenek felém; a tisztán kéklő ég oly derültten mosolyog reám, hogy szinte repülni vágytam a tiszta aetheren át a fenyvesek üde zöld árnyába, a zöld mező szélén kanyargó patakocska virágtól illatos partjára. Utnak indultam, élvezni az ujra ébredő természet üde vidámságát, a madárdaltól zajos erdő élénk zaját.

Zöldelő erdők, illatos fenyvesek homályába vezetett utam, az erdő koszorúzta dombcsúcs felé. Tele tüdővel szivtam magamba az éltető balzsamos levegőt s vigan ballagtam a kanyargó erdei uton, melyen apró vezuvként emelkedtek elszórtan kicsiny vakondturások.

Zajos, vidám madárdal kisért utamon, s a csicsergő piczi dallosok lármája közé bele-bele szólt a kakuk egyhangu kiáltása s eszembe jut róla Aranynak egyik költeményéből e kis rész:

— — — — — — — — — — —

Száz meg száz madárhang
Szól az árnyas erdőn, titkait beszélvén,
Bokorról bokorra lomha kakuk szállong
Szellős róna szélén.

Olvasatlan igér
Hosszu, hosszu évsort, melyből egyse' tölt el,
Melynek mindenikén örökös tavasznak
Remény szine zöldel.

— — — — — — — — — — —

Látva e vidámságot, e természetes örömet, a helyett, hogy engem is felviditott volna a vig zaj: melancholikus hangulat vett rajtam erőt s elandalodva gondoltam arra, mily rövid életünkben az öröm, s mily végtelen a szenvedés.

Mi rövidebb, mint az öröm; mi hosszabb mint a szenvedés?! . . . . Azt mondja a nagy iró: „Ha bánatod van, remélj s megrövidül; ha örömöd van, feltsed azt, s hosszabb leend. Csakhogy nehéz annak, kinek súlyos bánat nyomja lelkét — remélni; s vajjon kinek jut eszébe, ha öröm s vigság között éli napjait: félteni azt? Ki gondol az öröm pillanatában arra, hogy öröme mulandó s minden pillanatban készen kell lennie a keserü bánatra.

De hisz tulajdonképen nem is erről akarok én beszélni; eltértem tárgyamtól, a psihológiai értekezéseket máskorra hagyom.

Felértem végre a dombcsúcsra, melyről gyönyörű kilátás esik: a domb tövében elterülő kis falucskára napsugártól csillogó bádog tetejü tornyával, a vörös tetejü házikókra, melyeknek élénk szine szépen válik ki a fák üde zöld lombjai közül.

Távolabb kéklő magas hegysorok emelkednek, miknek teteje egybefolyni látszik az ég ködével. Jobbra beláthatatlan végü róna terjed, messze rajta, el-elszórtan egy-egy gémes kút meredezik az ég felé; a róna szélén a messze kiterjedésü nádas nyúlik hosszan keletfelé. Oly elragadó volt e táj, a természetnek eme két ellentete: *hegy és róna.*

Élvezettel folytattam utamat a falu felé, amelynek végén egy czégéres épület áll, terjedelmes szinnel mely alatt uri hintó és terhes szekér vegyesen foglal állást.

Kis idő mulva az utszéli csárda egyik tiszta szobájában, kecskelábu asztal mellett ültem, hogy rövid piheuő után ismét hazafelé induljak.

Alkonyodott már, s feltünt az esthajnal csillag is az ég tetején, midőn visszafelé vettem utamat, ámbár a hegyek csúcsain még ott ragyogott a lenyugvó nap végső arany sugára. — Mind sötétebb és sötétebb lett. Az utszéli fűből a tücskök zenéje hangzott fel s kisért utamon mig ismét felértem a dombcsúcsra. Mégegyszer körültekintek a csendes vidéken; felettem a csillagok ezrei ragyogtak symbolikus fényárban, sugaraik gyöngén világiták meg a rónát. A falu egy-két ablakából világitó gyenge sugár tört elő, az égő mécseseknek fénye s a felkerekedett langyos esti szellő egy tilinkónak bús akkordjait hajtja fel hozzám.

Oly andalitó volt a nád suhogása, a csillagos éjj, a csendes szunnyadó róna felett, oly végtelen bájjal hangzott fel a furulya melabús hangja. Elmerengve hordoztam körül tekintetemet mégegyszer a félhomályban, a csöndes falun, a csillagfénylő égen, s hallgattam a susogó nádast, melyet lágy esti szellő ringatott, csendesen — s úgy éreztem, mintha abból egy nemzet szásadának fájó sóhaja beszelne hozzám — — —

Mereven állottam még egy pillanatig, s ha látott valaki, fenn ott a magason, bámulva kérdezhette:

Ugyan ki lehet az a magános alak ott fenn?

És mintha lágyan susogva, bús fájdalommal mondta volna a lágy esti szellő:

Egy kalandor, ki szivében első szerelmét hordja. . . . De ime eletemből ismét egy nap veszett az örökkevalóságba, végkép, visszahozhatatlanul. Egy pillanat oly határtalan távolba ragadta tőlem, most már oly messze van, mint a melyeket évek, hosszú évek takarnak, vagy akár a melyek századok előtt folytanak le.

—r —ő.

Nyilvános könyvtárak.

Minden nemzetnek szellemi ereje annak szellemi képességétől függ, s a nemzetek erejének megbirálásánál első irányadó azoknak szellemi műveltsége. Amily fokon van előhaladva egy nemzetnek szellemi képessége oly annyira vehetjük erősnek a nemzetet magát.

A szellemi kiképeztetés egyik módja ugyan az iskoláztatás, s bizonyos az, hogy erre minden államnak fő súlyt kell fektetnie; de téves volna azért az a felfogás, hogy a szellemi kiképzésre magában véve az iskoláztatás elégséges; téves volna e felfogás, mert az iskolázás csak az alapelveket adja meg a szellemi kiképzéshez, míg annak tovább fejlesztése a társadalom feladata.

Hogy a társadalom e feladatának megfelelhessen, legczélszerűbb eszközül kínálkozik a nyilvános könyvtárak felállítása. Hogy a nyilvános könytárak felállítása csakugyan hatásos mód a szellemi kiképeztetésre, ezt nemcsak a külföldnél látjuk, hanem már hazánkban is igen sok város felfogata ennek jelentőségét, s felállította a nyilvános könyvtárakat, vagy legalább a mozgalmat megindította a felállítás iránt, sőt Magyarország szivében, Budapest fő- és székvárosban messze kiható mozgalom indult meg arra nézve, hogy az ország minden városában a Kárpatoktól az Adriáig meg legyen a szellemi kiképeztetés elmaradhatlan rugója: a nyilvános könyvtár.

A nyilvános könyvtárak felállítása ellen azt az ellenvetést szokták tenni, hogy, a felállítás tetemes költséggel jár.

Ez az ellenvetés azonban csak látszólagos, mert igaz ugyan, hogy a városok, mint erkölcsi testületek ritkán rendelkeznek oly ös-czggel, minőbe egy könyvtár felállítása kerül, s azt sem tagadjuk, hogy az egyesek áldozatkészsége, meg ha tulfeszítettik is az, képtelen a költségeket fedezni, még is azt állítjuk, hogy a nyilvános könyvtárakat felállítani még a legkevesebb anyagi áldozatra képes kis városban is lehetséges.

Miként? Megmondjuk röviden. Régi elismert igazság az, hogy az egyesült erő a lehetetlennek látszót is lehetővé teszi, míg a szétszaggatott erő a legkisebb eredményt sem képes feltüntetni, és ez az elismert igazság érvényesül a nyilvános könyvtárak felállításának kérdésénél is. Ha a városok mint erkölcsi testületek a társadalom egyes tagjaival karöltve fogják a mozgalmat megindítani, az eredmény el nem maradhat, mert a könyvtár felállításához nem kell egyéb, mint helyiség és berendezés, ami pedig nem igényel nagy tőkét; ami tulajdonképen tőkét venne igénybe, a könyvek beszerzése, teljesen elesik, azáltal, hogy minden egyes nyilvános könyvtárt felállítani szándékozó város forduljon bizalommal a magyar irókhoz, s bizonyára nem lesz eredménytelen a felkérés, mert minden iró készeggel fog egy-két művet a könyvtár rászére felajánlani s így még mielőtt egy garast kiadna a város könyvekre, már egy csinos könyvtár együtt lesz, melynek nyilvános használata a város társadalmi műveltségét nagyban fogja fejleszteni.

A könyvtárak felállítása tehát éppen nem ütközik valamely legyőzhetetlen akadályokba.

Igen ám, — vetik ismét többen ellen — de a könyvtárakat fenn is kell tartani, és miből, — ki fogja fedezni ezek költségeit?

Erre is megadjuk a választ.

A városok bizonyára hajlandók lesznek egy-egy rendelkezésükre álló helyet díjtalanul bocsájtani a könyvtár részére, s minden városban található lesz egy-egy oly lelkes tanító, a ki a könyvtárnoki tisztet, tisztelet-díj nélkül is elfogadja, s bizonyos napokon s órákban, a könyvtár helyiségében fog tartózkodni, hogy a könyveket kiadja s beszedje. Hátra volna tehát még a berendezés, — de ennek kiadásai oly csekélyek, hogy azok számba sem vehetők.

A könyvek azonban időmultával romlanak, tábláik szétfoszlanak, azokat javítani, ujból bekötni kell. Ez kétségkivül némi költséget igényel. De ettől sem lehet visszariadni, mert a könyvtárt használó közönség szivesen áldoz havonkint egy-két garast a használati díj fejében; ezt tőkésítve, elég alap nyerhető a könyvtár felmerülő költségeinek fedezésére.

Csak akarni kell, csak a kezdeményezés meglegyen, meg lesz a könyvtár is; mi részünkről jóakarólag mondtuk el nézeteinket, óhajtjuk, hogy minden város megszivlelje azt, s mielőbb letesitse a nyilvános könyvtárt, ez által előmozditván a szellemi kiképeztetést, mely a nemzetek erejét képezi, s nevelvén és ápolván az erkölcsöket, melyek pedig a nemzeti lét alapfeltételei, mert mint a költő mondja: „Minden állam támasza, talpköve: a tiszta erkölcs.“

B. . .

HIREK.

— **Ocsmány merénylet.** Hétfőn egy magán távirat szűk szavai az ország biboros főpapja, *Vaszary* Kolos ellen elkövetett merényletről adtak hirt. A dolog roppant szenzacziót keltett és mindenki kiváncsian várta a fővárosi lapok ide kedden reggel érkező hétfői számait. A hir valónak bizonyult, de szerencsére nem tartalmazott olyasvalamit, a mi aggodalmat keltő lehetett volna. A merénylet magánboszú műve, s meghiusitói két derék papi ember, *Kohl* Medárd primási titkár, ki saját testével fogta fel a biborosnak szánt döféseket és *Vargha* József budavári káplán, ki éppen a primási lakban tartózkodott és a legnagyobb szükség idején segitségre siethetett. Városunkban ugy, mint az egész országban sőt még a külföldön is általános az öröm, hogy az ocsmány merénylet meghiusult s az önfeláldozó titkár állapota is megnyugtató.

— **Vizsgálat.** A helybeli katonai elreáliskolát hétfőn és kedden *Feldenhauer* Ferencz vezérőrnagy behatóan megvizsgálta és, mint hirlik, mindent a legnagyobb rendben talált.

— **Tűzoltóügy.** A tűzoltó egyesület jubileuma és zászlófelavatása alkalmával rendezendő ünnepély ügyében mult vasárnapon a városházán igen népes értekezletet tartottak. *Tuczentaller* Lajos elnök üdvözölvén a megjelenteket, örömét nyilvánitá a felett, hogy olyan számosan jöttek össze és érdeklődnek a tűzoltó-egyesület jubileumára rendezendő ünnepségek iránt. Reménye van, hogy a kitüzött czélt ily érdeklődés mellett el lehet érni. Ezek előre bocsátása után *Kirchknopf* Mihály fő parancsnokkal és *Marton* Károly egyesületi jegyzővel egy tervezetet mutatnak be, mely szerint az ünnepségek rendezését be lehetne osztani. E tervezet szerint a jubileumi ünnep és zászlófelavatás f. é. augusztus 5., 6. és 7. napján volna megtartandó és pedig akként, hogy az *első napon* az érkező vendégeket fogadnák és azok elszállásolása után esti 9 órakor a bálházban ismerkedési estélyt rendeznének. A *második napon* reggeli 5 órakor riadó volna, d. e. 10 órakor a főtéren a zászlófelavatás és érmek kiosztása, délután 1 órakor a bálházban bankett, 4 órakor a polgáriskola épületénél tűzoltó-gyakorlat, este 6 órakor pedig a sörház-kertben mulatság. *Harmadik napon* reggel 7 órakor kirándulás az Ó-házon és hétfoméson át Rótre. Az értekezlet ez előterjesztést a magáévá tevén, elnök felhivására nyomban az ünneprendező bizottságokat alakitotta meg. Lesz: vendégfogadó-, elszállásoló-, zászlófelavató-, mulatságot rendező- és sajtóügyi bizottság; ezeken kivül pedig egy állandó irodai vezető, a ki a netalán előforduló egyes esetek alkalmával felvilágositásokkal fog a kérdezősködőknek szolgálni és a tájékozatlanokat a szükséghez képes utbaigazitani. Végre az értekezlet *Tuczentaller* Lajos elnök, *Tipka* Ferencz, *Kirchknopf* Mihály, *Freyler* Lajos, *Kőszegi* József és *Marton* Károly urakból álló küldöttséget választott a végből, hogy ez még vasárnap délután 3 órakor *Pfeffel* Jánosné urnőt a zászlónnyai teendők elvállalására ujból fölkérje s vele egyuttal az egész ünnepi programmot közölje. A küldöttség, a mint azt velünk közlik, megbizatásában sikerrel eljárt és most már csak a költségekre való szükséges pénz összehozatalában és az apróbb részletek megállapitása és kivitele ügyében kell a vezetőségnek és az egyes bizottságoknak eljárniok. Reméljük, hogy minden sikerülni fog és a tűzoltóünnep Kőszegen olyan rendkivüli szép lesz, hogy az ideérkező idegenek szivükben majd a legszebb emlékekkel távozhatnak.

— **Kilátás katonaságra.** A napokban megint megtekintették a gőzmalmi kaszárnyát, hogy abba esetleg katonaságot helyezzenek. Ugy értesülünk, hogy a katonai kiküldött a helyiségeket igen alkalmasaknak tartaná egy zászlóalj gyalogság elhelyezésére, és csak az a kérdés, ba a város hajlandó lesz-e a reá háramló pár száz forintot, a melylyel évenkint az elszállásolási díjat ki kellene egészitenie, megfizetni.

— **Szőlőink.** Sokan attól tartottak, hogy szőlőinkben a vesszők egy része a téli nagy hideg folytán elpusztult. Szerencsére alaptalan volt az aggodalom, mert daczára a szibériai zord időjárásnak, a tőkék szépen hajtanak s nyomával sem birnak a fagynak.

— **A suaheli karaván** mult vasárnapon fejezte be nálunk előadásait és tagjai kedden szekereken Sopronba utaztak. Érdekes, amit ezekről a feketékről egy szemtanu beszél. A férfiak ittlétük alatt gyakran felkeresték a bálház alsó lokalitásait, hol az italok minden nemeiből erősen fogyasztottak. Eledelük a kenyéren kivül a hus, melyet egyik asszony pörkölt módra készit és sokféle füszerrel meg száritott gombával lát el. A hétfői nap készülődésekkel telt el. Az asszonyok minden ruhanemüiket kimosták, vagy kitisztogatták, s azután többi holmiaikkal együtt gondosan becsomogolták. E rendhez és tisztasághoz nyilván már európai utjok közben szoktak, mert hazájukban nincs igen mivel bibelődniök.

— **Február- és marcziusi időjárás.** Az átlagos hőmérséklet f e b r u á r b a n reggel — 1·1° délben, 5·9°, este 1·3°, tehát az átlagos napi hőmérséklet 2·0°. Ezt összehasonlitva a 20 évi megfigyelés után meghatározott rendes hőmérsékkel, reggel 1, délben 3·3, és este 2·2°-kal melegebb volt. Legmelegebb volt 28-án (15.2°-kal), leghidegebb 5-én (— 16·3°-kal. — A légsulymérő átlagosan 734·3 mm-en állott, 2·6° mm relalacsonyabban a rendesnél. Legmagasabban állott 13 án (751.2 mm.), legalacsonyabban 22-én (714·3 mm.), a mi ritkán esik meg. — Lecsapodások csak 3 napon voltak és az egész hónap csapadék-mennyisége 14.4 mm. Egészen tiszta nap 2, egész borus nap 1 volt.

M á r c z i u s átlagos hőmérséklete reggel 2·1°, délben 9°, este 4°, következésképen a napi hőmérséklet 5°. A rendes hőmérsékkel összehasonlitva, az eredmény az, hogy reggel 0·9°, délben szintén 0.9°, este 1·0°-kal, átlagosan tehát 0·9°-kal melegebb volt, mint márcziusban közönségesen lenni szokott. A mult évi ugyan e hónak hőmérsékletével összehasonlitva ugy találjuk, hogy az idén 2·8°-kal melegebb volt. Legmelegebb 15-én volt (17·5°), leghidegebb 5-én (— 4·7°). — 9 napon a hőmérő, higanya 0 alá sülyedt. — A légsulymérő átlagosan 738·3 mm-en állott, 2·2 mm-rel magasabban a rendesnél. Legmagasabban állott 22-én (744.4 mm), legalacsonyabban 17-én (727·7 mm.) — Csapadék 12 napon volt, 6 napon eső, 6 napon hó esett. Zivatar kétizben volt, 6-án és 8-án; csapadékmennyiség: 60 mm. Egy napon a menybolt teljesen be volt borulva, 3 napon pedig fehér felhőcske sem volt látható. Uralkodó szélirány: az északi.

— **A tavasz előhirnökei,** a kedves fecskék már mutatkoztak nálunk, de csakhamar el is tüntek megint. Persze a napok óta süvöltő kegyetlen hideg szél elűzte őket és ők megvihetik az utban levőknek a hirt, hogy minálunk bizony még hideg van.

— **Pályázati hirdetmény.** Vasmegye tek. alispánja részéről közhirré tétetik, miszerint szabad kir. Kőszeg városnál a városi jegyzői (egyuttal levéltárnoki) állás megürülvén, ezen 900 frt évi fizetéssel egybekötött állásra pályázat nyittatik. Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti s gyakorlati képességüket előtüntető okmányokkal s születési anyakönyvi kivonattal felszerelt kérvényüket f. évi április 25-ig alúlirt polgármesterhez terjeszszék be. Kőszeg 1893. évi április 11-én.

Tipka Ferencz,
polgármester.

— **A legkritikusabb nap.** *Falb* Rudolf, a hirneves időjós mára hirdette az év legkritikusabb napját. Kritikusak voltak már a mait megelőző napok, a melyeken hideg szél száguldott végig utczáinkon és vele a hőmérséklet is rohamosan alább szállt. Ha még ennél több is vár ránk, aligha meg nem bánjuk.

— **Dalestély.** A helybeli férfi dalos-egyesület ma este a bálházban ez évi első dalestélyét tartja. A műsorba három magyar és három német nóta van fölvéve.

— **Szineszet.** *Monori* Sándor szinigazgató, ki a jövő hónapban hozzánk is ellátogat, jelenleg Veszprémben működik társulatával, gyenge pártolás mellett. — *Balog* Árpád közönségünk részéről is ismert jó hirnevü direktor jelenleg Sümegen tart előadásokat. A vidéken *Balog* volt az első direktor, ki *Herczeg* Ferencznek kiváló darabját *A dolovai nábob leányá*-t előadta.

— **Előléptetés.** A szombathelyi kir. törvényszék elnöke a járásbiróságunknál alkalmazott hivatalszolgát, *Szalay* Józsefet, I. osztályu hivatalszolgává nevezte ki.

— **Helyreigazitás.** Lapunk mult számának hirdetési rovatában a *Leyrer Károly* féle hirdetés czimsorába betücsere folytán jelentékeny sajtóhiba csuszott be, a mennyiben nem *egy polg. isk. IV.,* hanem *VI. osztályt végzett fiatal ember*-ről van szó.

— **Italmérési ügy.** Az italmérési engedélyek kiszolgáltatása tárgyában a pénzügyminiszter körrendeletet bocsátott ki valamennyi m. kir. pénzügyigazgatósághoz, melyben nyilván a felmerült sokoldalu panaszok eloszlatása czéljából a következőket rendeli el:

Különös súlyt fektetek arra, hogy a pénzügyigazgatóságok az italmérési engedélyek kiszolgáltatását és megvonását tárgyaló ügyeket ne csak formailag kifogástalanul intézzék el, hanem lelkiismeretes utánjárással alapos tájékozást szerezvén maguknak az ügy állásától, minden igyekezetüket oda forditsák, hogy minél megbizhatóbb elemek nyerjenek italmérési engedélyeket, főleg pedig olyanok, a kikről megnyugvással feltehető, hogy a népet zsarolni nem fogják s egészséges italokat fognak kiszolgáltatni. — E mellett, ha a helyi viszonyok megengedik, kimérési engedély lehetőleg olyanoknak adandó, kik az italmérés mellett vendéglő- vagy étkező üzlettel is foglalkoznak. A megbizhatóság minden esetben megköveteltetvén, a törvény szelleméből kifolyólag elsőbbség adandó azoknak, a kik eddigelé hasonló üzlettel foglalkoztak. Semmiképen sem tartom megengedhetőnek, hogy ezek mellőzésével olyanok nyerjenek engedélyt, a kik egyedül italméréssel, főleg pedig pálinkaméréssel foglalkoznak. Végre szigoruan megkövetelem, hogy nem magyar állampolgároknak italmérési engedély csak akkor adassék, ha azt a körülmények okvetlenül szükségessé teszik, a mennyiben magyar állampolgárok italmérési üzletet gyakorolni nem hajlandók. Figyelmeztetem azonban a pénzügyigazgatóságokat, hogy ily esetekben is az italmérési engedély az 1888. évi XXXV. tvcz. 5. §-a értelmében csak olyanoknak adható, a kik az 1886. évi XXII. tvcz. 15. §-a értelmében a magyar korona országainak valamely községében települési engedélyt nyertek s ezért olyanoktól, a kik a nélkül, hogy magyar állampolgárok volnának, avagy letelepülési engedélylyel birnának, mégis kaptak italmérési engedélyt, az engedély azonnal elvonandó. A f. é. április 1-től kezdve minden oly esetben, midőn eddigi italmérők mellőzésével nem magyar állampolgárok italmérési engedély iránti kérelme látszik elfogadhatónak, az elhatározás jogát magamnak tartom fenn, s ha a pénzügyigazgatóságok ily kérvényeket figyelembe vehetőknek tartanak, érdemleges intézkedés előtt hozzám tegyenek esetről esetre kellően indokolt előterjesztést.

— **Bankett.** A városi polgárság körében mozgalom indult meg, melynek czélja a távozó derék honvédparancsnok, *Liskay* Gábor őrnagy tiszteletére egy bucsúbankett rendezése.

— **Dunántuli dalosszövetség** alakitásán fárad a *győri ének- és zenegylet* és a *soproni férfidalkör*. E végből emlékiratot intéztek a dunántuli dalegyletekhez. A Dalosszövetség a *Dunántul dal- és zeneművészi viszonyainak emelésére* volna hivatva: hangversenyeket rendezne, pályadijakat tüzne ki a közreműködő tagegyesületek és zeneművek, énekkarok jutalmazására. Kivánatos e szempontból a dalegyletek tömörülése. Az alakuló gyülés *május 20-án* lesz *Sopronban*; az utána következő napokon *közös hangversenyeket* rendeznek és beleplezik *Liszt Ferencz szobrát*.

— **Kamarai határozat.** A soproni herületi kereskedelmi és iparkamara márczius hó 16-án tartott rendes közgyülésén a *Höffer* Adolf borostyánkői műesztergályos-segédnek további kiképzésére már korábban megszavazott segélyt 220 frtra egészitette ki, melylyel a nevezett a hallstatti *k. k. Fachschule für Holzindustrie und Marmor-Bearbeitung*-féle intézetben tanfolyamot fog hallgatni. A kamara meg fogja keresni Vasvármegye alispáni hivatalát, hogy a folyamodó részére a még hiányzó utiköltség fedezhetésére megfelelő összeget eszközöljön ki a törvényhatósági bizottságtól.

— **Hymen.** Lovag *Patzenhofer* Konrád, ki Vasvármegyében is nagybirtokos, e hó 11-én Badenben oltárhoz vezette *Bauer* Elza kisasszonyt.

— **Elutasitott német direktor.** Gutedel *Reiss* Ferencz szinigazgató, ki a mi vidékünkön is rendezett már több izben német szini-előadásokat, most ujra engedélyt kért ilyen előadások tartására. A belügyminiszter azonban értesitette Vasvármegye alispánját, hogy a direktor kérelmének nem ad helyt.

— **Halálozás.** *Kluger* Géza, könyvkereskedő-segéd, ki a helybeli könyvkereskedésben tanult és az utóbbi időben Kaposvárott az ottani könyvkereskedésben kitünő állásra tett szert, hosszabb betegeskedés után Kaposvárott elhunyt. Megtört nagy- és édes anyja, valamint főnöke mélyen gyászolja a szorgalmas és kitünő magaviseletü ifjut.

— **Beszüntetett postahivatal.** A szomszéd Kethely községben fennállott postahivatalt a postamester elhalálozása miatt, ugylátszik egy időre, beszüntették és ideiglenesen a köszegihez csatolták.

— **A határszéli vámról.** A kereskedelemügyi miniszter egy leiratában arról értesiti a vármegye közönségét, hogy a határszéli sorompóknál, nálunk a kirchschlagi uton Kőpataknál, a kiadott engedélyokiratok alapján a vám ugyanazon fogat és állat után csak egyszer, nevezetesen csak vagy menet, vagy visszajövet alkalmával szedhető.

— **Társas kirándulás Konstantinápolyba.** A magyar királyi államvasutak városi menetjegyirodája (Hungaria szálló) ez évben is társas utazást rendez a török fővárosba, a melyre vonatkozó programm már megjelent. A menetjegyiroda az előző években oda rendezett társas utazásokból meritett tapasztalatokon okulva, az ez idei kirándulást oly időre tervezte, mely a keleten való utazásra és ott tartózkodásra legkellemesebbnek bizonyult, és ez május hava. — A programm, mint előzőleg már jelezve volt, hű képét nyujtja a rendező menetjegyirodája ismert azon törekvésének, mely az utazás kényelmének szem előtt tartásával abban összpontosul, hogy a résztvevőkkel a kelet, legfőbben a török főváros érdekességekben gazdag tárházát alaposan megismertesse. — Kényelmes lesz az utazás, mert háló és étkező kocsival is ellátott külön gyorsvonattal történik; érdekes és tanulságos lesz a Konstantinápolyban való 5 napi tartozkodás, a mennyiben a menetjegyiroda jó előzőleg gondoskodott a török főváros minden izű'etét jól ismerő kalauzokról (dragománok), kiknek gyakorlott vezetése mellett megtekintik a résztvevők a török főváros mindennemü hirneves egyes részleteit, alkalmuk lesz május 12-ikén, penteki napon, a török szultán mecsetbe vonulását (Szelamlik) megtekinteni s meglátják a török császárság legfőbb méltóságait, Konstantinápoly helyőrségét s magának a szultánnak testőrségét is. Hozzávéve még azt, hogy a résztvevők lakással és étkezéssel való ellátására a legmodernebb szállodák lettek Konstantinápolyba lefoglalva, méltán következtethetni azt, hogy egy valódi élvezetekben gazdag kirándulásról van szó, melyre a résztvevők mindig kellemesen fognak visszaemlékezni. — A programm egyes részleteire nem terjeszkedhetünk ki; itt csak annyit, hogy a különvonat f. é. május 6-án este 6 órakor indul a keleti pályaudvarból és 7-én déli 12 óra 42 perczkor érkezik Konstantinápolyba. Részvételi dijak: I. osztály 195 forint, II. osztály 160 frt, beleértve az étkezést a vasuton Konstantinápolyig és az 5 napra való teljes ellátást Konstantinápolyban, ellátás nélkül I. osztály 120.— frt, II. osztály 90.— frt. — Jelentkezéseket 50 — frt előleg lefizetése mellett elfogadnak május hó 1-ig bezárólag a magyar királyi államvasutak Budapest, (Hungária szálló) aradi, belgrádi, brassói, fiumei, kolozsvári, kassai, nagyváradi, pécsi, temesvári és zágrábi városi menetjegyirodái, a melyek készségesen és bérmentve szolgálnak programmal.

— **Kikelet.** A főváros nyilvános terei ismét ünneplőt öltöttek, még pedig ezuttal ujszerüt. A minden tekintetben haladás embere, Ilsemann főkertész o tavaszon jácznt és tulipánokkal ültette be az Erzsébettér és a többi terek virágrondelláit és e hagymásnövények most készülnek fejteni megragadó szinpompáju virányukat, mely virány csakugyan dicséri mestereit, ugy a főkertészt, valamint a Mauthner magkereskedő czéget, e szép virágu hagymák szállitóját. A csoportokat hatalmas keretekként gyönyörü bársonyszerü üde-zöld pázsit övezi, melynek magvát valamint eddig 15 éven at, ugy ez évben szintén a hirneves Mauthner Ödön czég szállitotta, mely czég ez irányban is utolérhetetlent nyujt.

— **Uj zongora-telep.** Az előkelő és jó hirnévvel biró bécsi *Stingl* testvérek-féle zongoragyár azon kedveltség- és nagy keresletnél fogva, melynek gyártmányai vidékünkön örvendenek, tisztelt vevői iránt való előzékenységből Szombathelyen egy raktár berendezését látta czélszerünek, hol is állandóan egy csoport kiválasztott és igen jó minőségü zongora-szárny és pianinó, legujabb konstrukció szerint épitve, készletben van. A telep vezetésével Stingl urak egyik legderekabb munkatársukat, *Dworschak* Konrad urat bizták meg, ki ugy hangolásokat, valamint javitásokat a legjobban és legolcsóbban teljesit.

Csarnok.

Kornélia.

(Vége.)

Szilasy Kornélia fölbontá azt, s a mig végig futottak szemei a biztos kézzel megirt sorokon, arcza mind halványabb, mind sápadtabb lett, s mire a levél végére ért, nem tudott megállani a lábán; az izgatottság, a hirtelen fölujuló emlékek oly hatással voltak reá, hogy a levél kihullott kezéből, ő maga pedig egy székbe volt kénytelen kapaszkodni. A levél igy hangzott:

„Tisztelt asszonyom!

Egy halálra sebzett szív végsóhajai vannak e levélben papirra vetve. Vajha megértené azokat, vajha okulna rajtuk. Ön ismert engem, tudta, ki vagyak, de azt csak most tudja meg egészen, hogy milyen vagyok.

Szerettük egymást; én önt tiszta, igaz szerelmem egész hevével, teljes odaadásával, szivemnek, minden más utógondolat, számitás nélkül; ön engem csak lepke-módra, addig mig más virág nem nyilt számára, mig más virágra nem szállt. Miért üzött oly végzetes játékot szivemmel, miért hitegetett, miért nem mondá mindjárt, hogy nem szeret; talán nem jutottam volna oda, hol most vagyok, a sir szélére; talán nem kényszerültem volna a méregpoharat kiüriteni, mint azt tevém, mert mire e sorok az ön kezeibe kerülnek asszonyom, addigra én már a túlvilágon leszek, hol nincsen szerelem, nincsen csalódás, keserüség.

Egész élet m szenvedés vala, boldogságom csak annyi, mit öntől nyerék cserébe odaadó szerelmemért. Köszönetem érette, forró köszönetem. Sajnos, hogy e boldogság csak oly rövid ideig tartó volt, s fájdalom, kogy a boldog álomra keserü ébredés következék. Miért is álmodék? Miért is kelle önt megismernem?

A végzet, a sors ezt határozá fölöttem . . . .

Nem átkozom el önt, hisz még most is szeretem, s bár szétzúzott szivem reményeinek romhalmazát látva joggal megtehetném azt, mégsem teszem. S eretem önt akkor, midőn ön is szeretett; szerettem, midőn más karjaiba dobta magát; szeretem még most is, a mikor pedig gyülölnöm, megevtnem kellene önt, a miért megcsalt, a miért összezúzta egy szerető szív minden reményét.

Megtudva a fájdalmas valót, megakartam halni, férje által akartam meghalni, s bár nagyon közel voltam már a Lethe vizéhez, mégsem tudtam átvergődni Áron csónakján. Kénytelen valék az utolsó csalódás halálra sujtó hatása alatt önkezemmel vetni véget nyomorult, szenvedésteljes életemnek. S ezt is önért tettem asszonyom. S mivel hálálta meg ön ezt nekem? Ön tudja legjobban.

Midőn annak a másiknak a karjaiba vetette magát, nem jutott-e eszébe kinos sejtelmem; nem tünt-e elő képem; nem gondolt-e arra a két szóra, mely boldogságom tetőpontját képezte; nem érzett soha lelki furdalásokat annál a gondolatnál, hogy megcsalt engem? Avagy oly kevéssé szeretett volna, hogy oly rövid idő alatt képes volt feledni egészen . . . örökre? . . .

De bármint volt is, én megbocsátok önnek asszonyom. Ön adta a boldogságot, elvennie is szabad volt azt. Hisz ön is csak gyenge nő, ingadozó mint a nádszál, s miként a folyondár, erősebb törzsre van utalva. De azt az egyet soha sem hittem volna, hogy ön oly kevés-é szeretett.

Nem alkalmatlankodom tovább, nehogy még utoljára is unalmasnak, izetlennek találjon, csak azt kivánom még, hogy ha már velem nem lehetett, legyen azzal a másikkal, azzal a szebbel, jobbal, érdemesebbel boldog örökkön örökké.

S most Isten önnel asszonyom! Csak azt az egyet kérem öntől, ha unalmas óráiban nem tudna másról gondolkozni, szenteljen néhány pillanatot a boldogtalan szerelmes emlékének. Isten önnel mégegyszer Olyannyira szerettem önt asszonyom, hogy az önmagát halálra itéltnek utolsó gondolata is ön volt Kornélia. Éljen boldogul! Szerencsétlen Jóska."

A szép Kornéliának most egyszerre eszébe jutott minden; irtózatos lelki furdalásokat érzett ama tudat miatt, hogy a szerencsétlen fiatal embernek ő okozta halálát, vére beszüért kiált az égbe; iszonyú izgatottság vett erőt rajta, s csak akkor nyugodott meg némileg, mikor ujólag elolvasta azokat a sorokat, a melyekben Korpási megbocsát neki.

Istenem, Istenem — fuldoklá a szép asszony — mit tettem én szerencsétlen? Ha tudtam volna.. . . .

A kórházi kápolna kicsi harangjai temetésre csendültek meg. A pap rövid imát mondott az öngyilkos fölött, azután az ápolók földobták az egyszerü, négy gyalulatlan deszkából összetákolt koporsót a kórház halottas kocsijára, s távoztak. Pap, kiséret, gyászolók nélkül haladt a kocsi ki a temetőbe, csak a kicsi harangok szomoru csengése tudatta a város népével, hogy valakit az utolsó útra visznek.

A temető egyik felreeső zugában, az öngyilkosok között talált örök nyugodalmat a szép Korpási Jóska. Senkisem kisérte el utolsó útjára, egy könny nem hullott érette, a bünbánó Kornéliát kivéve. Elfeledve, elhagyatva pihenhette ki sirjában az élet faradalmait.

A mely nap Korpásit eltemették, ugyanazon a napon egy sürgöny érkezett Szilasy Kornélia asszony czimére. Reszkető kezekkel bontá föl Kornélia a táviratot, s a következő pillanatban irtózatos sikoltással rogyott a padlóra. A sürgöny Magyar Gábor egy meghitt barátjától jött, s csak ennyit tartalmazott:

„Ferje ma délután főbe lőtte magát."

Másnap tudta meg a szerencsétlen asszony a még borzasztóbb hirt. Férje sikkasztott, a hiányt fölfedezték s igy kénytelen volt a szégyen elől a halálban keresni menedéket.

A szegény asszony egy pillanat alatt megértette az egészet, de a következő perczben elsötétedett előtte minden s nem is világosodott fel többé soha . . . soha. . . . Megtébolyodott . . .

V.

Három nappal a legutóbb történtek után a sirásónál egy mély gyászba öltözött szép asszony kérdezősködött Korpási sirja után. Szilasy Kornélia volt.

A sirásó megmutatta az irányt, s megmagyarázta a helyet, hol a sir fekszik.

Szegény Kornélia csak áll némán, mereven az egyszerü sir előtt, bamba nézve annak fejfáját. Ott áll egész nap, eszébe sem jutna hazatérni, ha érte nem jönnének.

Ez időtől fogva mindennap eljön ide; egész nap csak a sirhantot és fejfát nézi; nem sir, nem könyvezik, csak olykor-olykor kuczag föl, de ez a kaczagás oly velőtrázó, oly szivet facsaró, oly rémes . . .

A kevés táplálkozás, a teljes szellemi elsötétedés csakhamar tönkretevék az egykor viruló szépségü Kornéliát, s mire a mindent fehér lepellel boritó tél beköszöntött, egy uj sirhant emelkedék a boldogtalan Korpási örök nyughelye mellett. *Nemo.*

Irodalom.

— Az *Athenaeum* **Képes Irodalomtörténetéből,** melyet nagynevü tudósunk Beöthy Zsolt szerkeszt, megjelent a II. füzet, az elsőhöz hasonló fényes kiállitásban és gazdag tartalommal. E füzetben *Erdélyi Pál* folytatja *A pogánykori költészet emlékeiről* irt fejtegetéseit, a többi részt pedig *Lánczy Gyulának* a történelmi társulat közgyülésén felolvasott nagyérdekü tanulmánya foglalja el: *A magyarság az Árpádok korában*, melyben a szerző az adatok uj s beható vizsgálata alapján az eddigiektől sok tekintetben elütő felfogásban mutatja be a kor képét: a politikai, társadalmi, müvészeti és irodolmi állapotokat. Mind változatosság mind nyomdai kivitel tekintetében sok dicséret illeti meg az illusztrációkat, melyeknek száma e füzetben 15. Erdélyi czikkét a hún és pogánykori hősök és jeleneteknek a középkori krónikákban található képei, Lánczyét Szent Istvánról egy szép initiale s két jelenet, továbbá a pannonhalmi apátság alapitólevelének s a Dalmátiában s nálunk feumaradt románmagyar építészeti müemlékek sikerült másolatai diszitik. Külön mellékletek: egy *Corvin-códex* aranyos-ezüstös bőrkötésének szines mása s a *Tharóczi-krónika czimképe*, a mint Sz.-László megszabaditja az elrablott magyar leányt. A Képes Irodalomtörténet 18—20 füzetre van tervezve, s füzetenkint előfizetéssel is megszerezhető. Egy-egy füzet ára 40 kr. Előfizetés 10 füzetre 4 frttal az Athenaeum könyvkiadó hivatalához Budapest (Ferencziek-tere 3.) czimzendő. A füzetek minden könyvkereskedésben is kaphatók.

— **Jókai Mór Regényei képes kiadásban.** *Egy magyar nábob 3 füzet.* — E fényes diszszel kiállitott vállalat harmadik füzete érkezett most hozzánk. Ezen füzetben ismét egy *szines aquarell képet* nyujt a kiadó s emellett két iv szöveget 4 szövegképpel. — E diszkiadást, mely koszorus irónk jubileumának egyik legszebb ünnepi emlékét képezi minden irodalom- és mükedvelőnek melegen ajánljuk. Egy-egy füzet ára 40 kr. Előfizetést 10—10 füzetre 4 frttal elfogad a kiadóhivatal Athenaeum könyvkiadóhivatala, Budapest, Ferencziek-tere 3.) és minden hazai könyvkereskedés. A füzetek minden könyvkereskedésben egyenkint is kaphatók.

Henneberg G. (c. kir. udvariszállitó) **selyemgyára Zürichben. privátmegrendelőknek közvetlenül** szállit: **fekete, fehér és szines** selyemszöveteket, méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** postaber és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és miutázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 külömböző minőség és 2000 külömböző szin s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ag asztandó.

106/1893. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a kőszegi kir. járásbiróság 1892. évi 3949. számu végzése következtében **Dr. Rosenberg Arnold** ügyvéd által képviselt **Mayenberg Sándor** javára **Holzer Bernát** rohonczi és **Holzer Adolf** Város-hodászi lakos ellen 255 frt s jár. erejéig foganatositott biztositási végrehajtás útján lefoglalt és Rohonczon **Holzer Bernátnál** 568 frt 30 krra becsült borok, hordók, butorok, Város-Hodászon **Holzer Adolfnál** 80 frtra becsült 8 zsák lisztből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kőszegi kir. jbiróság 1450/1893. számu végzése folytán 255 frt tőkekövetelés, ennek 1892. évi augusztus hó 25. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 75 frt 35 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig

Rohonczon és Város-Hodászon leendő eszközlésére 1893. évi május hó 1-ső napjának délelőtti 10, illetve d. u. 2 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándokozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kőszegen, 1893. évi április hó 9. napján.

Rusa Gyula,
kir. jbirósági végrehajtó.

Hirdetések.

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök

Budapest, Üllői-út 18. szám alatt

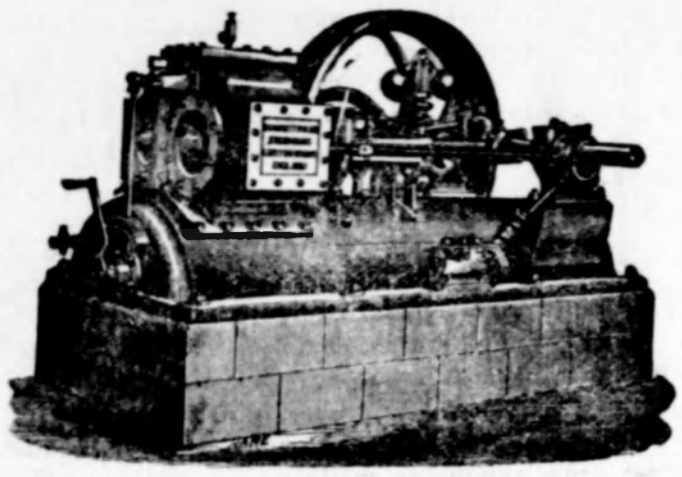

Ajánl $2^1/_2$, 3, $3^1/_2$ és 4 lóerejű

szögecs cséplőkészleteket,

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gőzcséplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkivül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóbengerrel.

Fa- és szenfütésü és eredeti szalmafütő

GŐZMOZGONYOKAT

☞ Továbbá **B. GARRETT & SONS** fölülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakaritó.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnak elismert **brandtfordi önmüködő amerikai kevekötő aratógépeket.** Eredeti amerikai czéngyüjtőit 1 vagy 2 ló befogó-árra alkalmazható combinált rúdal. **Sorvető- és azörvavető gépeket** és mindennemü egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

Szép minták magánvevőnek ingyen és bérmentve.

Eddig nem létezett **mintakönyvek** szabók számára bérmentetlen.

Nem adok méterenkint $2^1/_2$ vagy $3^1/_2$ frtnyi árleengedést, sem ajándékokat szabóknak, mint azt versenytársaim a vevők költségén teszik, hanem nálam csak netto-árak léteznek, hogy minden magánvevő jól és olcsón vásárolhasson. E czélból megkérem a n. é. közönséget csak az én mintakönyveimet figyelembe venni.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és Dosking a magas klerus számára, szabályszerü kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruháknak, aggharczosok-, tüzoltók-, tornászok- és libériáknak, biliárd- és játékasztalokra** való posztó, (lodenn), vizhatlan **vadászkabátoknak, mosókelmék, utazóplaidek 4–14 frtig** stb. Aki olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjus posztóárukat és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó ollójára, akar venni, forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brünnben,

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára fél millió frtnyi értékben.

A nagyságot és cselekvőképességet feltüntetendő, kijelentem, hogy kezem Europa legnagyobb posztókivitelét, kammgarn-gyártmányokat, ruhaszabászati kellékeket és nagy könyvkötészetet a saját czéljaira egyesiti. Hogy a fentiekről bárki is meggyőződhessék, a n. é. közönséget arra, hogy alkalomadtán **áruosarnokom** nagyszerü helyiségeit melyekben 150 ember foglalkozik, megtekintse, meghivom.

— **Szétküldés utánvét mellett! — Levelezés** magyar, német, cseh, lengyel, olasz, tranczia és angol nyelven.

Zongora gyár STINGL TESTVÉREK

LÉCS, Favoriten,

a bécsi konzervatorium és Ausztria-Magyarország legkiválóbb zene-intézeteinek szállitói; a bel- és külföldön első dijakat nyertek.

Van szerencséjük a nagyérdemü közönséggel tisztelettel tudatni, hogy **f. é. április hó 15-én SZOMBATHELYEN, dr. Tobisch ur házában,** legjobb hirü és általánosan kedvelt **zongora és pianinó gyártmányainkból raktárt állitottunk** és annak vezetésével **Dworschak Konrád** urat, egy kiváló szakemberünket biztuk meg. **Dworschak Konrad** ur, ki hangolásokat és mindennemü javitást a legjobban és legolcsóbban teljesit, egyszersmind avult zongorákat is kicserél és uj zongorákat gyári árakon és irásbeli tiz évi jótállás mellett elárusit.

Oktatást

ád czitera és hegedün naponként, vasár- és ünnepnapokat kivéve, méltányos dijazás mellett

KRICHENBAUM FERENCZ

lakik f. é. május 1-ig iskola-utcza 44. sz. alatt, május 1-től kezdve a belvárosban a Palocsay-féle házban.

A meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna mellőzhető alkalmas háziszerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a

legjobb bedörzsölés.

Hasonló jó eredménynyel használható csúz, köszvény és tagszaggatás, valamint fejfájás, hátfájdalmak, csipőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készleten van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszertárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:

a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

kérendő.

Budapest, VIII. kerület, József-körut 41. szám.

A m. kir. államvasutak gépgyárának

VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

most: Budapest, VIII., József-körut 41. sz., ajánlja:

a magyar kir. államvasutak gépgyára — felülmulhatlan jóságu **gőzcséplő-garnituráit,**

a magyar kir. államvasutak gépgyára — malomczélokra különösen alkalmas **hengerkazános lokomobiljait.**

a magyar kir. államvasutak gépgyára — teljes vasból készült **szalmakazalozó gépeit,**

a magyar kir. államvasutak gépgyára — szabadalmazott **Stibor-körfürésszeit,**

a magyar kir. államvasutak gépgyára — uj szerkezetü, szállitható **gőz-kukoriczamorzsolóit,**

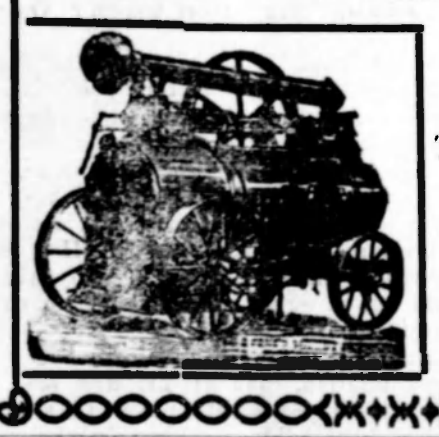

valamint mindennemü mezőgazdasági gépeit kedvező feltételek mellett.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Tévedések kikerülése végett a levelezések, küldemények és megrendelések **mindig** csak igy czimezendők:

A magyar királyi államvasutak gépgyára

vezérügynökségének

BUDAPEST, VIII. ker., József-körut 41. sz.

Budapest, VIII. kerület, József-körut 41. szám.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz,

(Glasur)

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. 1 kis palaczk 68 kr.

Viaszk-kenőcs,

legjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr. Mindenkor kapható:

Unger József-nél, Kőszegen.

Seb. Kneipp

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a

KATHREINER-féle KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés izü. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé azt az eddig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános elvezetétől és készithetünk helyette sokkal **jobb izü**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávéval vegyitve. **Nagyon ajánlható** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

☞ $^1/_2$ **kiló ára 25 kr. — Mindenütt kapható.** ☜

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.